

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1075 14 tháng 2 năm 2016

Thơ ngỏ

Giải Giới

*Giải giới phân minh đường phát triển
Điện năng hỗ trợ cảm phân huyền
Hành trình dẫn tiến xuyên một mối
Bình tâm tu luyện cảm giao liền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 20/05/2006 đến 02/06/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao động loạn?
- 2) Tại sao động?
- 3) Tại sao không tiến?
- 4) Càng vọng động càng chìm sâu tại sao?
- 5) Ai là tịnh và ai là động?
- 6) Quý tướng Trời cao có ích gì?
- 7) Minh tâm kiến tánh là sao?

<p>1) San Diego, 27-05-2006 22: 39 <i>Hỏi: Tại sao động loạn?</i></p> <p>Đáp: Thừa không minh đời và đạo Kệ: <i>Thiếu thanh tịnh khó bước vào đạo Tự nguyện Nam Mô tự bước vào Đạo đời khó hiểu khó tiến vô Trí tuệ không minh khó chuyển hình</i></p>	<p>2) San Diego, 28-05-2006 1: 43 AM <i>Hỏi: Tại sao động?</i></p> <p>Đáp: Thừa tu chưa đúng Kệ: <i>Tu còn hướng ngoại phải tạo động Lòng vòng không thoát được phàm tục Tạo mê tạo động thành sân si Trí tuệ khó minh rất khó tiến</i></p>
<p>3) San Diego, 29-05-2006 6: 34 AM <i>Hỏi: Tại sao không tiến?</i></p> <p>Đáp: Thừa tại vì không nghĩ đến Kệ: <i>Trí tâm không chuyển không giờ đến Không hành không tiến trông đến đích Trí tuệ không minh đều giao động Dày công tu tiến tránh phập phồng</i></p>	<p>4) San Diego, 30-05-2006 6: 45 AM <i>Hỏi: Càng vọng động càng chìm sâu tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa càng vọng động càng thâm thía Kệ: <i>Học hỏi không ngừng tự tiến thân Thân tâm ít động tâm sáng suốt Thực hành chánh pháp lý càng minh Hành trình khai triển tâm thức giác</i></p>
<p>5) San Diego, 31-05-2006 6: 56 AM <i>Hỏi: Ai là tịnh và ai là động?</i></p> <p>Đáp : Thừa động là lúc nào cũng muốn hơn thua Kệ : <i>Duyên Trời sống động thường ban chiếu Trí sáng quang minh chuyển thật siêu Ai hơn ai thiệt đều không quý Giải giới phân minh đạt lý siêu</i></p>	<p>6) San Diego, 01-06-2006 7 : 06 AM <i>Hỏi : Quý tướng Trời cao có ích gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa quý tướng Trời cao đều mở rộng Kệ: <i>Phân minh đời đạo quý hơn vàng Thành tâm tự học tự bước sang Qui không chánh giác tâm ổn định Sửa mình tiến hóa tự cảm hòa</i></p>
<p>7) San Diego, 02-06-2006 7: 14 AM <i>Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là tự hiểu mình Kệ: <i>Hành trình giao chuyển tâm minh bạch Thức giác tâm tu tự cứu mình Hành trình bớt động tâm sáng suốt Thành tâm tu sửa cứu phần hôn</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Mê Cháp

*Hồ ơi! Mê cháp tạo mơ
Duyên Trời không thức, bơ vơ cực hình.
Cần Khôn vũ trụ hành trình,
Không sao tiến hóa, hồ ơi!
Không sao tiến hóa, lòng vòng lồi thoi.*

*Hồ ơi! Lập vị tạo ngôi,
Sang tôi xa cách, khó ngôi gần nhau.
Trí tâm không mở, không trao,
Cực hình tự tạo, hồ ơi!
Cực hình tự tạo, ước mơ khó thành.*

*Hồ ơi! Lý thuyết cạnh tranh,
Thực hành không có, khó thanh, khó hòa.
Tình Trời càng vắng, càng xa,
Tranh nhau tạo loạn, hồ ơi!
Tranh nhau tạo loạn, khó qua tình Trời.*

*Hồ ơi! Học hỏi hợp thời,
Trí tâm khai mở, hướng Trời dựng xây.
Tự mình thức giấc đổi thay,
Cơ may tái diễn, hồ ơi!
Cơ may tái diễn, dịp may vẫn còn.*

*Hồ ơi! Cảm thức đường mòn,
Trời ban tình đẹp, chẳng còn si mê.
Hương về thực cảnh hương quê,
Tình thương đạo đức, hồ ơi!
Tình thương đạo đức, hương quê sanh tồn.*

*Lương Sĩ Hằng.
Adelaide, 02-02-1994*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa 1, Thiền viện Quy Thúc

Vấn Đạo 3 (12-9-1986)

Bạn đạo: Thưa Thầy, niệm Phật đó có nhiều tầng giới hay không? Nếu có, thì mỗi khi bước qua một cái tầng giới mới thì người tu có gặp khó khăn hay không? Trờ ngại, trôi sụt?

Ông Tám: Có chớ. Người niệm Phật mới sơ niệm á, thì nó mở ở đây, cũng như cái bầu trời của cái Tiểu Thiên Địa: nó thấy nhiều sao, thấy mây, tươi đẹp, sung sướng, mặt mày nó lúc nào cũng phấn khởi và tươi trẻ. Ngồi đó, nó nghĩ chuyện niệm Phật thì cái tâm cái chỗ này nó mở, cái đó là cửa trời của Tiểu Thiên Địa. Rồi đi lên tới trên cao nữa, nó niệm cái nó rút tới cái đầu, nó chuyển cái đầu nó, thì lúc đó nó thấy rằng nó xuất ra đi ngoài, nó lại thấy phạm vi rộng hơn. Rồi từ nó quy về đánh lễ được Phật rồi, Phật giới đó, lúc đó là khác rồi. Nó phải thấy: những cái màn mỏng nhứt của điện quang nó cũng có thể vượt qua được. Nhưng mà bây giờ tu mới niệm đây, rồi thấy cái màn mỏng nhứt của điện quang, thấy vậy mà qua không được, thấy hình ông Tám đó mà muốn tới nói chuyện ông Tám không được, là vì mình bị cái màn đó nó che rồi.

Cho nên niệm lên, nó càng ngày càng lên cao, càng ngày càng lên cao, lên ngút cao thì tất cả đều gần mình hết, đâu có xa, con thấy chỗ này không? Cho nên lên tới trên đó, phải học về cái điện, ở bên trên Phật sự sẽ giáo dục. Mà ở đây tôi nói, rồi cái thì bắt chước làm vậy, cái nó trì trệ. Không nói được cái đó, cái phần đó là ở bên trên sẽ làm việc, lên trên đó học sẽ thấy.

Cho nên, chỉ tóm tắt nói: cái giờ Nam Mô là Soi Hồn, A Di là Pháp Luân, Đà Phật là Thiên Định. Đó là tóm tắt, ông Tư đã tóm tắt đem xuống nói như vậy, nhưng mà trên kia người ta còn chiếu khác nữa, không phải bao nhiêu đó. Lúc đó là đi tới đâu, chỉ dùng có cái khí giới tình thương đó mà phổ hóa tam giới, chỗ nào cũng tiến được, không bị kẹt nữa.

***Bạn đạo:** Nhưng mà tại sao có khi mình thấy như là mình đã đạt được sự thanh tịnh trong cái Nam Mô A Di Đà Phật, nhưng mà lại có khi như là mình bị trôi sạt là sao?*

Ông Tám: Phải, phải thử thách chớ. Nếu không thử thách, làm sao mà con chịu ôm cái khí giới đó? Bây giờ tôi thanh tịnh, tôi thấy tôi thanh tịnh, hoàn toàn sung sướng, nhưng mà chút nữa thử, tôi nhào rồi! Coi thử tôi có ôm cái thanh tịnh đi trong cả một cuộc hành hương này không? Một cuộc hành hương phải có đầy đầy thử thách, mới chứng minh được sự thanh tịnh của hành giả. Còn nếu không có thử thách, đâu có chứng minh được sự thanh tịnh của hành giả? Đương nhiên nó phải có.

***Bạn đạo:** Thưa Thầy, từ bấy lâu nay thì con có việc thắc mắc là hình như trong con người con, nó có hai con người: có hôm thì con thấy là mình trì trệ trong việc tu hành, thì muốn, có cái ý nghĩ là muốn nhờ Thầy trừng phạt. Hôm sau thì con nghĩ khác, như sự một phần bội vậy, là: Bấy ức niên thì bấy ức niên, tại sao mình phải ép mình, ép xác?*

Ông Tám: Cái này không có phải ép xác, cái phương pháp này đâu có phải ép xác. Cho nên trong người nó có hai cái: cái Hồn, và cái Vía và lục căn lục trần, thấy chưa? Lục căn lục trần mà khi nó biết con tu rồi đó, nó tìm cách nó làm cho Chủ Nhơn Ông phản lại cái đạo, bắt buộc như vậy. Nó làm cho Chủ Nhơn Ông phản cái đạo, để chi? Để nó nắm lại cái chủ quyền tâm tôi hồi xưa, phải nhớ cái chỗ này. Rồi cái Vía cũng vậy nữa: mình giáo dục nó tu, có ngày nó hiểu được, nó thông cảm được, và nó thực hành được, và nó nghiêm trì được lục căn lục trần, cái ngày đó nó thích tu ghê lắm! À, rồi một ngày nào mà cái Vía giải đãi á, vì Chủ Nhơn Ông muốn nó làm việc này, muốn

nó hiểu việc kia, hiểu việc nọ nhiều quá, cái nó bỏ đạo, cái Vía nó bỏ đạo. Bỏ đạo, thì lục căn lục trần nó vuron lên, nó nói: Bảy ức niên là bảy ức niên chứ, việc gì mà phải ép xác? Nhưng mà nó không thấy rõ, bởi vì nó ngu cho nên không rõ cái tầm tối của lục căn lục trần. Nó không biết giá trị của sự cấu trúc siêu nhiên. Con thấy bây giờ lấy cái bát này liệng dưới đất, nó bể từ mảnh. Hỏi chứ bao nhiêu niên kiếp nó mới hội lại một cái chén, thấy chưa? Mà nếu chúng ta có phần hồn, mà chúng ta đi theo con đường tầm tối, và bỏ cái nguyên căn sẵn có sáng suốt của chính chúng ta, thì chúng ta bị tan rã đi, thì có phải bảy ức niên nó mới hội tụ lại được không? Đó, cho nên sự tầm tối của lục căn lục trần lấn áp Chủ Nhơn Ông, và muốn Chủ Nhơn Ông bỏ tu để nó hướng về tham dục của tình đời. Cho nên nó khôn ngoan lắm, nó là con ma mà! Trong xác chúng ta có con ma, nó bày đủ thứ hết á, rồi một chập cái nó bày cho con sợ, sợ ông Trời ông Phật, bày cái coi ông Trời ông Phật không ra cái gì hết, vì nó chưa hiểu.

Còn cái nguyên lý của bảy ức niên này thì mình phải truy tầm và mình phải tìm hiểu cái căn cội mình đã qua nhiều giai đoạn đau khổ. Giai đoạn đau khổ ở chỗ nào? Mình thấy cọng cỏ ở nhà mình bị gãy, mình cũng đau lòng, cái bông mình bị gãy, cũng đau lòng, cái chén bể, mình cũng đau lòng! Nó ở ngoài thân tôi, tại sao tôi đau lòng? Vì những cái trạng thái này tôi đã qua rồi, tôi đã khổ rồi, tôi đã cực nhọc rồi, tôi đã đau đớn tôi mới có cơ hội tiến hóa thành hình con người. Ai hy sinh nhiều, ai đóng góp nhiều cho xã hội tốt đẹp, cứu những người đau khổ, tôi lại thấy vui, thấy chưa? Tôi đã làm, mọi trạng thái tôi đã làm, tôi mới cảm ứng được. Cho nên nhiều trạng thái tiến hóa rồi mới thành con người, thành ra nó có bảy ức niên. Côn trùng, vạn vật tiến lần, tiến lần, tiến lần, rồi nó mới trụ thành một cái Tiểu Thiên Địa. Cho nên con người nó có thể sánh với ông Trời, và nhiều khi nó giận luôn cả ông Trời, nó ăn thua với cả ông Trời. “Trời ơi, tôi mới bước ra đi chơi mà mưa, ông Trời bắt lương!”, nó chửi liền. Đó, nó càng chửi chửi nào, nó càng được học bài chửi này. Nó càng chống ông Trời chửi nào, nó lại khép nó trở về trong cái phạm vi eo hẹp. Rồi đụng phải, lúc đó nó mới thấy cái giá trị sáng lạn của bên kia.

Cho nên, chúng ta ai ai cũng phải học. Qua những cơn kích động, rồi mới trở lại với thanh tịnh, mới hiểu rằng: Ô, Trời Đất yêu thương tôi vô cùng, không có bao giờ bỏ tôi. Thanh khí điển ban cho tôi hằng ngày, hằng giờ, hằng phút khắc, ấm no đầy đủ. Luôn cả tu, muốn tu cũng có người phục vụ tôi, tôi hạnh phúc vô cùng! Lúc đó, tôi mới thấy rõ sự yêu thương của Thượng Đế đã giúp tôi để tôi tiến về cái văn minh siêu cấp. Thâm tu, thâm tiến trong tâm tôi, tôi mới thấy cái siêu cấp vui về vô cùng, buông bỏ tất cả đi: xác này không phải của ta, và tất cả không phải của ta, chỉ có cái thức là ta mà thôi. Bây giờ ta cảm thức phạm sự của một ông Trời đối với người con, ông Trời đối với nhơn loại, sự gánh vác của Ông vô cùng ngày đêm lo lắng. Ngày nay chúng ta có căn nhà mà ta còn bắt điện đầy hết cả căn nhà, bật chỗ nào cũng sáng chỗ nấy; hỏi chớ ông Trời, Ông đã lo cho chúng ta chưa? Lo nhiều lắm, lo từ việc một, lo hơi thở, lo miếng ăn, lo chỗ ở, lo đầy đủ cho chúng ta, mà chính chúng ta là người phản bội. Chúng ta hiểu được rồi, chúng ta mới có cơ hội nghiêm trị lục căn lục trần và giáo dục nó phải thực hành đúng đường lối như vậy. Một thời gian thì tất cả thầy trò minh giải, lúc đó lục căn lục trần biết rồi.

Bạn đạo: Nhưng mà, sao con thấy con yếu đuối quá!

Ông Tám: Đó, thì con phải thực hành! Cho nên cái pháp nó giúp con vậy đó, cho con thấy rằng, ông Tám là cái gì? Cũng con người yếu đuối như con, con hiểu chưa? Rồi Ông nhờ niệm Phật Ông mới vượt qua. Ngày hôm nay Ông mới thuyết lại cho chúng ta nghe. Mà cái thao thao bất tuyệt của Ông do đâu đây? do cái dày công của Ông làm thành. Bây giờ con muốn nên sự nghiệp, con phải làm chớ! Xuống bếp muốn làm một đĩa đồ ăn ngon, cũng phải nghiên cứu chớ, phải không? Con có phải tin càn đâu? Có phải tôi tin ông Tám mà tôi làm như vậy đâu? Tôi về tôi nghiên cứu, tôi nghiệm, tôi làm, tôi hành như vậy. Hồi trước ông Tám như vậy, tôi làm như vậy, tôi được không? Tôi chưa đi một bước đường nào giống ông Tám, thì tôi thấy rằng, chán quá! Hồi chớ, chán rồi tôi đi đâu? Tôi có con đường nào giải quyết cho chính tôi không? Không, vậy tôi phải làm thế nào? Tôi phải trở lại sự dày công cho tôi, tôi có một chút sáng suốt, tôi phải ôm lấy sự sáng suốt đó và vun bồi sự sáng suốt đó, và tận dụng sự sáng suốt đó, thì tôi mới khai mở tất cả, con thấy không?

Những anh em về đây, làm sửa căn nhà, này kia kia nọ. Những người đó phải tận dụng sự sáng suốt của Ngài và thấy rõ rằng đây là một nơi của Thượng Đế ân ban, và tôi tưởng Trời, tôi thấy sức mạnh của Trời luôn luôn làm đẹp cho tất cả mọi người, bây giờ tôi hy sinh, đóng góp, cho nên nó mới thành tựu một nơi chúng ta ngồi đây, thấy chưa? Nếu anh em không cố gắng và không có cái tinh thần nhắc nhở của Thượng Đế, và không thấy sự vô cùng của Đấng Cha Lành và không thấy sự phục vụ vô cùng của Ngài, thì làm sao mà thấy được ta đang trì trệ?

Nhưng ngày hôm nay, con biết con trì trệ, con biết còn nuôi cái sự phản trắc nó đã từ lâu, mà chính mình làm, bây giờ mình phải tháo gỡ. Đã có cái kỹ thuật tháo gỡ là cái pháp tu này, chỉ cố gắng, dù trời lên trụt xuống cũng phải ráng làm, há! Người ta nói là bước hai bước, bằng cách nào mới lên khỏi miệng giếng; mà mình bước, mới trọt có một cái trầy chun, cái mình la, nói: ông đó chỉ bậy! Thử làm lại một lần nữa coi, thì chúng ta đi được, thấy không? Cái đó là một kỳ công, chớ không phải món quà, không phải đợi ông Trời cho nữa. Ông Trời ban một lần một thôi, Chúa đã ban ơn một lần một rồi; bây giờ con có đầy đủ, tấn, thoái, do con quyết định; nếu không quyết định, là tự hại mình mà thôi, con hiểu không? Cứ cố gắng đi. (45:05)

Bạn đạo: Dạ, con cảm ơn Thầy.

Ông Tám: Tất cả những người ở đây thành công là do sự cố gắng, chớ không có phải là ỷ lại mà làm. Cái phần trên thì luôn luôn hộ độ chúng ta, mà ta cố gắng ta tới là ta mới hưởng được cái thanh quang của Chúa, của Phật.

Thông báo Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 35, năm 2016
“Tâm Giao Bình Đẳng”
Khách Sạn Grand Hilton, Seoul, South Korea
Từ 12 tháng 9 đến 18 tháng 9 năm 2016

12.02.2016

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã ghi danh tham dự đại hội đến nay. Để giúp Ban Tổ Chức có phương tiện trang trải các chi phí Đại Hội và chuẩn bị cho 2 ngày thăm viếng Seoul sau Đại Hội, xin quý bạn lưu ý các điểm sau đây:

- 1) Thời hạn đóng tiền deposit đợt 1 là ngày **1 tháng 3 năm 2016**, và phần còn lại là ngày **1 tháng 5 năm 2016**.
- 2) Xin quý bạn kiểm lại thông hành (passport) cần có hiệu lực ít nhất đến ngày **1 tháng 4 năm 2017**. **Quý bạn không có quốc tịch các nước như Mỹ, Úc, Canada, hoặc các nước Châu Âu, v..v.., xin lưu ý về phần xin visa vào Hàn quốc.**
- 3) Khi mua vé máy bay, xin quý bạn lưu ý thời gian di chuyển từ Âu Châu hoặc Mỹ Châu sẽ mất một ngày vì khác múi giờ, nên muốn đến Seoul ngày 12.09.2016, quý bạn cần khởi hành vào ngày 11.09.2016. Phi trường quốc tế tại Seoul tên **Incheon International Airport (Airport code = INC)**.

Thành thật cảm ơn quý bạn,
Kính thư,
Ban Ghi Danh

Khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật Mùa Xuân
Tại Thiền Viện Vĩ Kiên ngày 1-3 tháng 4, 2016

Kính chào quý bạn đạo,

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California xin trân trọng thông báo đến tất cả quý bạn đạo trên toàn thế giới. Hội sẽ tổ chức Khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật Mùa Xuân 2016 tại Thiền Viện Vĩ Kiên kéo dài 3 ngày từ ngày 1 tháng 4 đến ngày 3 tháng 4 năm 2016.

Hội xin chân thành cảm ơn sự hưởng ứng tích cực khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật Mùa Thu 2015 của quý bạn đạo. Chúng ta trở về Thiền Viện Vĩ Kiên là chúng ta trở về mái nhà xưa của Đức Thầy; và chúng ta sẽ có nhiều nhân duyên tu học tận hưởng luồng thanh quang của Đức Thầy quang chiếu. Chúng tôi ước mong sự hưởng ứng đồng đạo của quý vị sẽ đem lại niềm vui và sự ấm áp cho nhau.

Mọi liên lạc xin gọi về:

Kim Anh Nguyễn: 714-580-5388
BảoKhanh Châu: 714-489-7767

Riêng các bạn đạo ở phương xa Hội sẽ đón quý bạn đạo từ phi trường.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California.
Hội Trưởng: Võ Thanh Chí.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Bình Dương :chị LÊ THỊ ÚT sinh năm 1952, đã mất ngày 7-2-2016(tức ngày 29 tháng 12 năm Ất Mùi),tại thị xã Thủ Dầu Một tỉnh Bình Dương,hưởng thọ 64 tuổi được SIÊU THĂNG TỊNH ĐỘ

Xin cảm ơn

Bạn đạo Bình Dương kính báo
